

Dosarul nr.2ra-2/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (M. Murguleț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruța)

DECIZIE

19 februarie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Semion Vitman, reprezentat de avocatul
Alexei Tighinean,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Vitman
împotriva ÎM „Cirasico” SRL, SRL „OVC-Montaj”, SRL „Rultehcom”, ÎS
„Cadastru”, SRL „Metalica-Zuev”, SC „Constructmet Grup” SRL, SC „Alustar-
Plus” SRL, SRL „Acit-Trans”, SRL „Dragooro Estates”, SA „Banca Comercială
Română”, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
executorii judecătorești Nicolae Nicolaescu, Oxana Burlac, Ludmila Șapa, Vladimir
Bezede, Anatolie Bănărescu, Corneliu Vânaș, Virgiliu Prodan, Vera Rotaru, Iacob
Miron privind declararea nulității absolute a contractului de cesiune și anularea
sechestrelor,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul declarat de avocatul Alexei Tighinean, în interesele lui Semion
Vitman și s-a menținut hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriai Chișinău,
sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 13 iulie 2017 Semion Vitman, prin intermediul avocatului Alexei Tighinean
a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Cirasico” SRL, SRL „OVC-
Montaj”, SRL „Rultehcom”, ÎS „Cadastru”, SRL „Metalica-Zuev”, SC
„Constructmet Grup” SRL, SC „Alustar-Plus” SRL, SRL „Acit-Trans”, SRL
„Dragooro Estates”, SA „Banca Comercială Română”, Ministerul Finanțelor al
Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorii judecătorești, Nicolae
Nicolaescu, Oxana Burlac, Ludmila Șapa, Vladimir Bezede, Anatolie Bănărescu,
Corneliu Vânaș, Virgiliu Prodan, Vera Rotaru, Iacob Miron privind declararea
nulității absolute a contractului de cesiune și anularea sechestrelor.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013, a fost admisă cererea sa privind declararea nulității absolute a contractului de ipotecă și recunoașterea dreptului de proprietate. A fost declarat ca lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 06 martie 2009 încheiat între SA „Banca Comercială Română Chișinău” și ÎM „Cirasico” în partea grevării bunului imobil nr. xxxxxxxxxxxx

A fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Vitman Semion asupra imobilului xxxxxxxxxxxx

A menționat, că la 18 ianuarie 2015 de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a fost emisă hotărâre suplimentară prin care a fost declarat ca lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 25 martie 2009 încheiat între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și ÎM „Cirasico” SRL în partea ce ține de grevarea bunului imobil xxxxxxxxxxxx

A fost dispusă înregistrarea dreptului de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului situat pe xxxxxxxx în Registrul bunurilor imobile, deținut de Oficiul Cadastral Chișinău.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

A relatat, că până în prezent nu poate înregistra dreptul de proprietate a bunului imobil din motivul existenței sechestrelor și a altor grevări asupra apartamentului.

A susținut, că la 10 martie 2016 a efectuat notarea corespunzătoare a bunului în Registrul bunurilor imobile, însă înregistrarea lui nu a fost posibilă din cauza existenței sechestrelor pe bunul imobil.

A menționat că la moment asupra bunului sunt aplicate interdicții și grevări: contractul de cesiune nr. 2249 din 17 martie 2014 xxxxxxxx încheiat între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates”, interdicția aplicată prin încheierea nr. 5-963/09 din 01 decembrie 2009 a executorului judecătoresc Rotaru Vera, sechestrul aplicat prin încheierea instanței de judecată din 26 martie 2010, nr. 2-2061/2010, judecător Valeriu Brașoveanu, interdicția aplicată prin încheierea nr. 173-58/11 din 11 aprilie 2011 a executorului judecătoresc Prodan Virgiliu, sechestrul aplicat prin încheierea nr. 078-333/11 din 19 mai 2011 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, interdicția aplicată prin încheierea nr. 056-198/11 din 20 iulie 2011 a executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, sechestrul aplicat prin încheierea nr. 085-552/11 din 20 septembrie 2011 a executorului judecătoresc Șapa Ludmila, sechestrul aplicat prin încheierea nr. 078-333/11 din 11 noiembrie 2011, a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, interdicția aplicată prin încheierea nr. 010s-352/12 din 10 mai 2012 a executorului judecătoresc Iacob Miron, interdicția aplicată prin încheierea nr. 177-170/12 din 17 octombrie 2012 a executorului judecătoresc Burlacu Oxana, sechestrul aplicat prin încheierea nr. 018-846/12 din 24 octombrie 2012 a executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, sechestrul aplicat prin încheierea nr. 012-97r/13 din 15 ianuarie 2013 a executorului judecătoresc Rotaru Vera, interdicția aplicată prin încheierea nr. 078-67r/2014 din 06 august 2014 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, interdicția aplicată prin încheierea nr. 010s-425/16 din 25 iulie 2016 a executorului judecătoresc Iacob Miron, interdicția aplicată prin încheierea nr. 078-34r/2017 din 17 ianuarie 2017 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu.

A susținut că toate interdicțiile și grevările nominalizate urmează a fi anulate.

A indicat, că la 13 aprilie 2016 a expediat în adresa BC „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și SRL „Dragooro Estates” cereri prealabile prin care a solicitat încetarea/rezilierea/rezoluțiunea contractului de cesiune, iar prin răspunsul din 03 iunie 2016 banca a comunicat refuzul, indicând că sechestrul și interdicțiile aplicate de către executorii judecătorești au fost emise în cadrul procedurii de executare înaintate față de ÎM „Cirasico” SRL, iar reieșind din faptul că apartamentul nu aparține cu drept de proprietate ÎM „Cirasico” SRL dar lui Vitman Semion, apartamentul nu poate fi urmărit.

Totodată a indicat și faptul că executorii judecătorești nu au reacționat la cererile prealabile expediate în adresa ultimilor.

Suplimentar a indicat că contractul de cesiune nr. 2249 din 17 martie 2014, la contractul de gaj din 06 martie 2009 (care a fost declarat nul), a fost încheiat în urma examinării cauzei dintre SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates”, invocând că anularea actului juridic inițial atrage și anularea actului juridic ulterior.

A solicitat reclamantul, declararea nulității absolute a contractul de cesiune nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates”, anularea încheierii instanței de judecată privind aplicarea sechestrului din 26.03.2010 nr. 2-2061/2010, judecător Valeriu Brașoveanu, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr.5- 963/09 din 01.12.2009 a executorului judecătoresc Rotaru Vera, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 173-58/11 din 11.04.2011 a executorului judecătoresc Prodan Virgiliu, anularea sechestrului aplicat prin încheierea nr. 078-333/11 din 19.05.2011 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 056-198/11 din 20.07.2011 a executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, anularea sechestrului aplicat prin încheierea nr.085-552/11 din 20.09.2011 a executorului judecătoresc Șapa Ludmila, anularea sechestrului aplicat prin încheierea nr.078-333/11 din 11.11.2011 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 010s-352/12 din 10.05.2012 a executorului judecătoresc Iacob Miron, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 177-170/12 din 17.10.2012 a executorului judecătoresc Burlacu Oxana, anularea sechestrului aplicat prin încheierea nr. 018-846/12 din 24.10.2012 a executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, anularea sechestrului aplicat prin încheierea nr. 012-97r/13 din 15.01.2013 a executorului judecătoresc Rotaru Vera, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 078-67r/2014 din 06.08.2014 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 010s-425/16 din 25.07.2016 a executorului judecătoresc Iacob Miron, anularea interdicției aplicate prin încheierea nr. 078-34r/2017 din 17.01.2017 a executorului judecătoresc Vânaș Corneliu.

Prin hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea instanței de judecată din 26 martie 2010, dosar nr. 2-2061/2010, judecător Vladimir Brașoveanu.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Rotaru Vera, nr. 5-963/09 din 01 decembrie 2009.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Prodan Virgiliu, nr. 173-58/11 din 11 aprilie 2011.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Vânağa Corneliu, nr. 078-333/11 din 19 mai 2011.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, nr. 056-198/11 din 20 iulie 2011.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila, nr. 085-552/11 din 20 septembrie 2011.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Vânağa Corneliu, nr. 078-333/11 din 11 noiembrie 2011.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron, nr. 010s-352/12 din 10 mai 2012.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Burlac Oxana, nr. 177-170/12 din 17 octombrie 2012.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, nr. 018-846/12 din 24 octombrie 2012.

S-a anulat sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Rotaru Vera, nr. 012-97r/13 din 15 ianuarie 2013.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Vânağa Corneliu, nr. 078-67r/2014 din 06 august 2014.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron, nr. 010s-425/16 din 25 iulie 2017.

S-a anulat interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Vânağa Corneliu, nr. 078-34r/17 din 17 ianuarie 2017.

S-a respins acțiunea în partea declarării nulității absolute a pct.1.3.12. din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estatest”, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Alexei Tighinean, în interesele lui Semion Vitman și s-a menținut hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 15 mai 2019 Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă cererea de chemare în judecată, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care să fie declarată nulitatea absolută a contractului de cesiune nr.2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estates”, în partea ce ține de transmiterea drepturilor de garanție aferente creanțelor născut în temeiul contractului de ipotecă încheiat cu ÎM „Cirasico” SRL, autentificat la 06.03.2009 de notarul privat Mirela Amihalachioaie-Țurcan sub nr.4559 prin care a fost grevat cu ipotecă în favoarea cedentului SA „Banca Comercială Română”, bunul imobil încăperea locativă cu nr.cadastral xxxxxxx

În motivarea recursului a menționat că, contractul de cesiune este nul deoarece contractul de bază a fost anulat și cesionarul nu a avut careva drepturi pe care le putea înstrăina prin contractul de cesiune or, contractul de cesiune nu poate produce nici un efect juridic, respectiv fiind considerat unul fictiv. Existența contractului de cesiune și înregistrarea acestuia în registrul bunurilor imobile, limitează drepturile recurentului ca proprietar în gestionarea bunurilor care îi aparțin. În conformitate cu Legea privind cadastrul bunurilor imobile, stingerea

grevării este posibilă prin acordul părților sau prin hotărâre judecătorească. Luând în vedere că părțile contractului de cesiune nu doresc stingerea grevării, unica posibilitate de a înceta încălcările dreptului de proprietate a lui Semion Vitman este declararea nulă a contractului de cesiune.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 12 martie 2019 (f.d. 51, vol.II), însă la materialele cauzei lipsește confirmarea recepționării deciziei contestate. La 19 martie 2019 avocatul Alexei Tighinean a înregistrat cerere privind eliberarea hotărârii și deciziei pe marginea cazului, fiind recepționată de către acesta la 23 aprilie 2019 (f.d.53, vol.II). Totodată în cererea de recurs recurentul menționează că a făcut cunoștință cu decizia instanței de apel la 17 aprilie 2019 (f.d.57, vol.II).

Astfel, recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, la 15 mai 2019 a fost depus în termenul stabilit de lege.

La 25 iunie 2019, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, cu înștiințarea de a depune referință la recurs (f.d. 62-63, vol.II).

La 09 iulie 2019 SA „Banca Comercială Română”, reprezentată de avocatul Valeriu Cernei, a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019 și a hotărârii din 02 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 65-71, vol.II).

A menționat că recurentul nu a indicat nici un argument care se referă la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual. Totodată însăși recurentul în cererea de recurs pretinde casarea deciziei instanței de apel ca fiind neîntemeiată, nu invocă și ilegalitatea acesteia.

A indicat că cererea de recurs este identică cu cererea de chemare în judecată și cererea de apel depuse de către acesta, astfel că însăși instanța de apel a indicat că argumentele apelantului sunt declarative, acestea fiind o expunere directă a cererii de chemare în judecată. Prin urmare recurentul a copiat cererea de apel, camuflând-o drept cerere de recurs.

A subliniat că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Prin încheierea din 07 august 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, a fost considerat admisibil (f.d. 84, vol.II).

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit prevederilor art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează

fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea cauzei date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) - (2), (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Materialele dosarului confirmă faptul că la 13 iulie 2017 Semion Vitman a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Cirasico” SRL, SRL „OVC-Montaj”, SRL „Rultehcom”, ÎS „Cadastru”, SRL „Metalica-Zuev”, SC „Constructmet Grup” SRL, SC „Alustar-Plus” SRL, SRL „Acit-Trans”, SRL „Dragooro Estates”, SA „Banca Comercială Română”, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorii judecătorești, Nicolae Nicolaescu, Oxana Burlac, Ludmila Șapa, Vladimir Bezede, Anatolie Bănărescu, Corneliu Vânaș, Virgiliu Prodan, Vera Rotaru, Iacob Miron privind declararea nulității absolute a contractului de cesiune nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates”, cât și anularea sechestrelor aplicate pe bunul imobil
xxxxxxxx

Judecând cauza dată, prima instanță prin hotărârea din 02 februarie 2018, a admis acțiunea parțial, anulând sechestrul aplicat prin încheierea instanței de judecată din 26 martie 2010, dosar nr. 2-2061/2010, judecător Vladimir Brașoveanu, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Rotaru

Vera, nr. 5-963/09 din 01 decembrie 2009, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Prodan Virgiliu, nr. 173-58/11 din 11 aprilie 2011, sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, nr. 078-333/11 din 19 mai 2011, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, nr. 056-198/11 din 20 iulie 2011, sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila, nr. 085-552/11 din 20 septembrie 2011, sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, nr. 078-333/11 din 11 noiembrie 2011, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron, nr. 010s-352/12 din 10 mai 2012, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Burlac Oxana, nr. 177-170/12 din 17 octombrie 2012, sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae, nr. 018-846/12 din 24 octombrie 2012, sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Rotaru Vera, nr. 012-97r/13 din 15 ianuarie 2013, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, nr. 078-67r/2014 din 06 august 2014, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron, nr. 010s-425/16 din 25 iulie 2017, interdicția aplicată prin încheierea executorului judecătoresc Vânaș Corneliu, nr. 078-34r/17 din 17 ianuarie 2017.

Totodată prima instanță a respins acțiunea în partea declarării nulității absolute a pct.1.3.12. din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estates”, ca fiind neîntemeiată (f.d. 203-204, 204¹-211, vol.I).

Ulterior, instanța de apel, prin decizia din 13 februarie 2019, a respins apelul declarat de avocatul Alexei Tighinean în interesele lui Vitman Semion și a menținut hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 42, 43-50, vol.II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a stabilit că, ținând cont de faptul că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013, a fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Semion Vitman asupra bunului imobil xxxxxxxx iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, hotărârea primei instanțe a fost menținută, fiind stabilit faptul că bunurile imobile în cauză aparțin cu drept de proprietate lui Semion Vitman, prima instanță just a conchis că sechestrul și interdicțiile aplicate asupra acestui bun în scopul asigurării executării obligațiilor civile de către debitorul ÎM „Cirasico” SRL, urmează a fi anulate, pentru a nu încălca dreptul de proprietate al reclamantului.

A constatat că hotărârea primei instanțe în această parte nu a fost contestată.

Cu referire la cerința reclamantului privind declararea nulității absolute a contractului de cesiune nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602) încheiat între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates” a reținut că la 17.03.2014 între SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates” a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase nr.2249 din 17.07.2014 (0100/14/37602), potrivit căruia cedentul se obligă să transmită, iar cesionarul se obligă să preia cu titlu oneros creanțele cedentului.

Potrivit pct. 1.3 al contractului odată cu cesiunea creanțelor au fost transmise și drepturile de garanție aferente creanțelor, iar potrivit pct.1.4 al contractului

garanțiile indicate la pct. 1.3.2-1.3.12 au fost transmise cesionarului cu titlu de vânzare de drept litigios.

A reținut, că nulitatea absolută este cea care sancționează nerespectarea la încheierea actului juridic, a unei norme care ocrotește un interes general.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, tipul grevării dintre bancă și SRL „Dragooro Estates” reprezintă ipoteca înregistrată în temeiul contractului de ipotecă nr. 4559 din 06 martie 2009 și nu cesiunea efectuată în temeiul contractului or, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile la subcapitolul III pct. 3.1.3 tipul grevării este indicat ipotecă, subliniind că în temeiul contractului a fost doar substituit creditorul ipotecar. În aceeași ordine de idei, potrivit art.1 Cod civil, legislația civilă este întemeiată pe recunoașterea egalității participanților la raporturile reglementate de ea, libertății contractuale, inadmisibilității imixtiunii în afacerile private, necesității de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată și de apărare judiciară a lor. Persoanele fizice și juridice sunt libere să stabilească pe bază de contract drepturile și obligațiile lor, orice alte condiții contractuale, dacă acestea nu contravin legii.

A stabilit că la încheierea contractului de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase nr.2249 din 17.03.2014 (0100/14/37602), au fost respectate prevederile art. 556 Cod civil, care reglementează dispozițiile generale cu privire la cesiunea de creanță iar careva drepturi ale reclamantului prin cesionarea creanței nu au fost încălcate, fiind înlocuit în cadrul raportului juridic litigios, doar creditorul ipotecar.

Reieșind din faptul că nu au fost sesizate careva circumstanțe ce ar duce la nulitatea absolută al contractului nr. 2249 din 17 martie 2014 (0100/14/37602), prima instanță just a concluzionat de a respinge ca neîntemeiată acțiunea în această parte. Totodată, chiar și în eventualitatea în care contractul de cesiune va fi declarat nul, grevarea sub formă de ipotecă va continua să existe, fiind substituit în acest caz doar creditorul ipotecar.

A reținut că, instanței de apel nu i-au fost prezentate probe pertinente, concludente și admisibile în susținerea apelului care ar dovedi ilegalitatea hotărârii instanței de fond și ar servi ca temei de casare a acesteia cu admiterea apelului înaintat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând situația de fapt din cauza dată, în raport cu normele de drept material pertinente, punctează că concluzia primei instanțe, menținută de instanța de apel, privind necesitatea respingerii acțiunii depuse de Semion Vitman, în partea declarării nulității absolute a pct.1.3.12 din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr.2249 din 17 martie 2014 încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estates”, este eronată.

Aici Colegiul subliniază, că în partea admiterii cerințelor privind anularea sechestrelor și interdicțiilor aplicate pe bunul imobil xxxxxxxx părțile la proces nu au solicitat efectuarea controlului judiciar nici în instanța de apel, nici în instanța de recurs, acestea fiind de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, din care considerent instanța de recurs în această parte nu se va expune referitor la legalitatea deciziei instanței de apel.

În susținerea acestei opinii instanța de recurs reține că, potrivit materialelor cauzei, prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013,

a fost admisă cererea reclamantului Semion Vitman și a fost declarat lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 06 martie 2009, încheiat între „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și ÎM „Cirasico” SRL în partea grevării bunului imobil xxxxxxxxxx fiind recunoscut dreptul de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului xxxxxxxx (f.d. 14-20, vol.I).

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2014, a fost declarat lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 25 martie 2009 încheiat între „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și ÎM „Cirasico” SRL în partea grevării bunului imobil xxxxxxxx, fiind dispusă înregistrarea dreptului de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului menționat, în Registrul bunurilor imobile deținut de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău (f.d. 21-23, vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, a fost admisă cererea de apel depusă de BC „Banca Comercială Română” SA, succesor în drepturi SRL „Dragooro” și ÎM „Cirasico” SRL, a fost casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013, fiind emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii înaintate de Semion Vitman (f.d. 24-31, vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014, a fost admis recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Tighineanu Alexei, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014 și menținută hotărârea primei instanțe din 06 decembrie 2013 (f.d. 32-39, vol.I).

Semion Vitman la 10 martie 2017 a notat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013 în Registrul bunurilor imobile, însă dreptul de proprietate a acestuia nu a fost înregistrat din motiv că asupra bunului imobil xxxxxxxxxx au fost aplicate un șir de interdicții în urma datoriilor acumulate de ÎM „Cirasico” SRL, fapt confirmat prin informația din Registrul bunurilor imobile nr. xxxxx (f.d. 14, 109-112, vol.I).

Conform art. 315 alin. (1) Cod civil (în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019) prin care, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Conform art. 316 alin. (1) Cod civil, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă.

Colegiul civil menționează că art. 9 din Constituție consacră existența proprietății private asupra bunurilor materiale și intelectuale, iar potrivit art. 46 din Constituție, dreptul la proprietatea privată este garantat.

Proprietatea privată consacră dreptul titularului de a poseda, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege.

Art.1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului, prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Totodată, din materialele cauzei, Colegiul a reținut că la 17 martie 2014 SA „Banca Comercială Română Chișinău” și SRL „Dragooro Estates” au încheiat contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase, prin care cedentul a transmis, iar cesionarul s-a obligat să preia, cu titlu oneros creanțele SA „Banca Comercială Română Chișinău”, în valoare totală de 16 169 965,76 de lei,

296 398,43 euro, 2 189 830,14 dolari SUA, calculate la 14 martie 2014 conform anexei la contract. Contractul dat a fost autentificat la notarul public Gladîş Oleg la 17 martie 2014 cu nr. 2249 (f.d. 40-49, vol.I). Contractul menţionat a fost înregistrat la OCT Chişinău, Filiala ÎS „Cadastru” la 18 martie 2014 (f.d. 48, 109, vol. I).

Conform pct. 1.3 odată cu cesiunea creanţelor, cedentul a transmis cesionarului drepturile de garanţie aferente creanţelor, născute din contractele de ipotecă (cu modificări şi completări), indicate în pct. 1.3.1 -1.3.12. În pct.1.4 se indică că garanţiile indicate în pct. 1.3.1 -1.3.12 sunt transmise SRL „Dragooro Estates” cu titlu de vânzare a drepturilor litigioase, în privinţa lor fiind intentate acţiuni, având ca obiect anularea contractelor de ipotecă, la pct. (4) fiind indicată concret cauza civilă iniţiată la cererea lui Semion Vitman privind declararea nulităţii contractului de ipotecă şi recunoaşterea dreptului de proprietate, care la acel moment era obiect de examinare la Curtea de Apel Chişinău.

Potrivit prevederilor art. 556 Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă.

Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.

Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.

Sunt incesibile creanţele privitoare la încasarea pensiei alimentare, la repararea prejudiciului cauzat vieţii şi sănătăţii persoanei, precum şi la alte drepturi legate de persoana creditorului.

Cesiunea de creanţă trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanţa cesionată.

Potrivit prevederilor art. 557 Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), titularul unei creanţe o poate transmite, fără consimţământul debitorului, unui terţ dacă aceasta nu contravine esenţei obligaţiei, înţelegerii dintre părţi sau legii. Înţelegerea cu debitorul asupra inadmisibilităţii cesiunii produce efecte doar atunci când acesta are un interes legitim în acest sens.

Semion Vitman a invocat nulitatea absolută a pct. 1.3.12 din contractul de cesiune nr.2249 din 17 martie 2014 încheiat între SA „Banca Comercială Română” şi SRL „Dragooro Estates”.

Conform art. 216 alin.(1) şi (2) Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (nulitate relativă).

Conform art. 217 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu.

Iar, conform art. 221 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

În interpretarea corectă a normei enunţate, instanţa de recurs relevă că actele juridice fictive au menirea să creeze o aparenţă juridică pentru terţi şi implică o neconcordanţă intenţionată între voinţa reală şi voinţa declarată, care are ca scop amăgirea terţilor.

Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic consfințit în art. 195 – intenția de a da naștere, modica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Colegiul reține că nulitatea absolută este cea care sancționează nerespectarea la încheierea actului juridic a unei norme care ocrotește un interes general.

Raportând la caz prevederile enunțate, instanța de recurs conchide că, deși la 17 martie 2014, între SA „Banca Comercială Română Chișinău” în calitate de cedent și SRL „Dragooro Estates”, în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase nr. 2249, în special odată cu cesiunea creanțelor, cedentul a transmis cesionarului drepturile de garanție aferente creanțelor, născute în temeiul, inclusiv și a contractului de ipotecă încheiat cu ÎM „Cirasico” SRL, prin care a fost grevat cu ipotecă în favoarea cedentului bunul imobil, încăpere locativă, număr cadastral xxxxx acesta, nu justifică realitatea unei asemenea convenții, în situația în care la caz contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Or, materialele dosarului atestă cu certitudine că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2013 a fost admisă cererea reclamantului Semion Vitman și a fost declarat lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 06 martie 2009, încheiat între „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și ÎM „Cirasico” SRL în partea grevării bunului imobil xxxxxx fiind recunoscut dreptul de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului xxxxx (f.d. 14-20, vol.I), iar prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 ianuarie 2014, a fost declarat lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 25 martie 2009 încheiat între „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și ÎM „Cirasico” SRL în partea grevării bunului imobil xxxxxx fiind dispusă înregistrarea dreptului de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului menționat, în Registrul bunurilor imobile deținut de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău (f.d. 21-23, vol.I).

În acest context, instanța de recurs relevă că, deși la data încheierii contractului de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates” cunoșteau despre existența hotărârilor judecătorești prin care a fost anulat contractul de ipotecă din 06 martie 2009 și contractul de ipotecă din 25 martie 2009 încheiat între „Banca Comercială Română filiala Chișinău” SA și ÎM „Cirasico” SRL în partea grevării bunului imobil xxxxxxxx fiind recunoscut dreptul de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului menționat, părțile contractante cu rea-credință, negând dreptul de proprietate a lui Semion Vitman la 17 martie 2014 au încheiat contractul de cesiune a dreptului de garanție aferent creanței născute în temeiul contractului de ipotecă din 06 martie 2009 specificat la pct.1.3.12 din contract.

Acțiunile de rea-credință ale SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău” și SRL „Dragooro Estates” se confirmă și prin faptul că, deși hotărârea din 06 decembrie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău prin care s-a declarat lovit de nulitate absolută contractul de ipotecă din 06 martie 2009 încheiat între SA

„Banca Comercială Română filiala Chișinău” și ÎM „Cirasico” SRL și a fost recunoscut dreptul de proprietate a lui Semion Vitman asupra imobilului xxxxx a fost menținută prin decizia din 15 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, nici SA „Banca Comercială Română filiala Chișinău”, nici SRL „Dragooro Estates” nu au înregistrat cerere de stingere a dreptului de ipotecă întru radierea grevării indicate Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil cu xxxxxx, Semion Vitman fiind în imposibilitate să-și înregistreze dreptul de proprietate în modul stabilit de lege.

Ca consecință, în circumstanțele descrise este indubitabil că contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase a fost încheiat între părți fără intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturi și obligații civile – elementele definitorii ale actului juridic în sensul art. 195 Cod civil, ci doar a creat aparența existenței actului juridic în realitate, existând o neconcordanță între voința reală și cea declarată a părților contractuale.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs, în temeiul art. 217 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 221 Cod civil, ajunge la concluzia că cele invocate mai sus constituie motiv suficient pentru a conchide că contractul de cesiune a creanțelor și vânzare a drepturilor litigioase donație nr. 2249 din 17 martie 2014, reprezintă un act juridic fictiv, prin urmare și temei de a constata nulitatea acestuia în baza art. 217 Cod civil.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean, de a casa parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019 și hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea prin care s-a respins cerința privind declararea nulității absolute a pct. 1.3.12 din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr.2249 din 17 martie 2014 încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estates”, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi de admitere a pretenției. În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019 și hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2018, urmează a fi menținute.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Semion Vitman, reprezentat de avocatul Alexei Tighinean.

Se casează în parte decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Vitman împotriva ÎM „Cirasico” SRL, SRL „OVC-Montaj”, SRL „Rultehcom”, ÎS „Cadastru”, SRL „Metalica-Zuev”, SC „Constructmet Grup” SRL, SC „Alustar-Plus” SRL, SRL „Acit-Trans”, SRL „Dragooro Estates”, SA „Banca Comercială Română”, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorii

judecătorești Nicolae Nicolaescu, Oxana Burlac, Ludmila Șapa, Vladimir Bezedo, Anatolie Bănărescu, Corneliu Vânaș, Virgiliu Prodan, Vera Rotaru, Iacob Miron privind declararea nulității absolute a contractului de cesiune și anularea sechestrelor, în partea respingerii cerinței privind declararea nulității absolute a pct. 1.3.12 din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr.2249 din 17 martie 2014 încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estatest”, și în această parte se emite o hotărâre nouă prin care:

Se constată nulitatea absolută a pct.1.3.12 din contractul de cesiune a creanțelor și vânzarea drepturilor litigioase nr. 2249 din 17 martie 2014 încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SRL „Dragooro Estatest”.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019 și hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2018, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
judecătorei

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Nina Vascan

Victor Burduh